Lietas Nr. C19029816
Lietas arhīva Nr. C-0298-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā, 2016.gada 20.maijā

Kuldīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
ar tiesas sēžu sekretāri Gunu Bredovsku
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „NORVIK BANKA" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu. Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

Prasītāja cēlusi maza apmēra prasību pret atbildētāju par parāda EUR 965,48 piedziņu. Prasību pamato uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu, 1753., 1756., 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1762.panta 1.punktu, 1764.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943.pantu, 1946.panta pirmo daļu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006. gada 17.janvārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts līgums Nr. VK10003721 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk tekstā - Līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegta Viva Maestro karte un piešķirts atļautais kredīts EUR 1280,58 (LVL 900) apmērā.

Saskaņā ar līguma 1.12.punktu, kredīts ir aizdevums, kuru prasītāja piešķir atbildētājai un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atļautais kredīts ir kredīts prasītājas noteiktā limita ietvaros, savukārt neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītājas noteikto limitu.

Atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bijis jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi EUR 66,11 (LVL 46,46) apmērā.

Saskaņā ar Līguma 5.3.punktu, ar ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas atbildētājas saistības pret prasītāju, t.sk., tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar Tarifiem obligātie maksājumi.

Saskaņā ar Līguma 1.22.punktu Tarifi ir spēkā esošs prasītājas pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa. Saskaņā ar Līguma 3.1.punktu atbildētāja apņēmusies ievērot Līgumu, Noteikumus un Tarifus, t.sk. to grozījumus un papildinājumus, kā arī līdz maksājuma datumam maksāt prasītājai ikmēneša maksājumus.

Saskaņā ar Līguma 5.10.punktu, par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētājai noteikts maksāt līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma Tarifiem (0.167% par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītāja saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā Līguma 1.11. un 5.11.punktu, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar Līguma tarifiem 0.25% dienā. Saskaņā ar Līguma noteikumiem, atbildētājai bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 25.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Atbildētāja neesot pildījusi ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neesot veikusi maksājumus atbilstoši Līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājums esot saņemts 2007.gada 14.februārī EUR 426,86 apmērā.

Ievērojot minēto, saskaņā ar Līguma 5.8.punktu prasītāja 2010.gada 16.februārī slēgusi kredītu.

2010.gada 15.februārī prasītāja iesniegusi Liepājas tiesā pieteikumu pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Ar Liepājas tiesas tiesneses 2010.gada 9.aprīļa lēmumu prasītājas pieteikums atstāts bez izskatīšanas.

2013.gada 30 janvārī prasītāja nosūtījusi atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu, aicinot atbildētāju līdz 2013.gada 13.janvārim veikt parāda samaksu. Līdz prasības pieteikuma sastādīšanai saistības neesot izpildītas.

Papildus minētajam 2005.gada 8.decembrī starp pusēm noslēgts līgums par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – Preču kartes līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegta preču karte Maestro un piešķirts atļautais kredīts EUR 142,29 (LVL 100) apmērā ar aizdevuma termiņu 12 mēneši.

Saskaņā ar Preču kartes līguma 1.9.punktu kredīts ir īstermiņa aizdevums, kuru prasītāja piešķir atbildētājai un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atļautais kredīts ir kredīts prasītājas noteiktā limita ietvaros, savukārt neatļautais kredīts ir kredīts, kas nepārsniedz prasītājas noteikto limitu.

Atbildētājai pēc norēķinu cikla (viens kalendārais mēnesis) sekojošā mēneša 15.datumam (ieskaitot) bija prasītājai jāsamaksā procenti un jāatgriež izmantotā kredīta daļa.

Saskaņā ar Preču kartes līguma 4.5. un 6.1.puntu par atļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā prasītājai procentus saskaņā ar prasītājas tarifiem. Procenti par atļautā kredīta izmantošanu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītāja saņem informāciju par darījumu, kura rezultātā pārsniegts kartes lietotāja paša naudas līdzekļu atlikums kartes kontā, līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā ar Tarifu likmes kartes Maestro "preču karte" apkalpošanai, ko atbildētāja 2005.gada 19.decembrī parakstījusi, procentu likme par atļauto kredītu izmantošanu noteikta 16 % gadā.

Atbildētāja pienācīgi nav pildījusi ar Preču kartes līgumu uzņemtās saistībās, jo pēc piešķirtā kredīta limita izmantošanas neveica maksājumus atbilstoši Preču kartes līguma atmaksas noteikumiem. Iestājoties kredīta atmaksas termiņam, piešķirtais kredīta limits nav ticis atmaksāts.

Papildu prasītāja norāda, ka atbildētājas konta Nr.LV52LATB000711041748 2006.gada 30.novembra izrakstā un konta Nr.LV10LATB0007110412073 2007.gada 30.novembra izrakstā izdarītais ieraksts "Parāda norakstīšana" atspoguļo tikai prasītājas iekšējo uzskaties operāciju, norakstot šo parādu prasītājas bilancē. Tas nekādā veidā neatbrīvo atbildētāju no parādsaistību pret prasītāju izpildes un neliecina, ka atbildētāja vai kāda trešā persona atbildētājas vietā ir izpildījusi pret prasītāju no Līguma un Preču kartes līguma izrietošās parādsaistības.

Prasītāja uzskata, ka konkrētajā lietā nav pieļauta noilguma iestāšanās.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas no Līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – atļautā kredīta parādu EUR 939,10 apmērā un no Preču kartes līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – atļautā kredīta parādu EUR 26,38 apmērā.

Bez tam prasītāja lūdz noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus — 6% gadā no parāda pamatsummas, kā arī piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību nav iesniegusi, kā arī nav lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas.

Tiesa 2016.gada 8.martā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu, pēc savas ieskata, nolēmusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Atbildētājai par tiesas sēdes laiku un vietu ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta noteikumiem, nosūtot pavēsti uz viņas deklarēto dzīvesvietu ierakstītā pasta sūtījumā 2016.gada 9.martā. Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punktam ir prezumējams, ka atbildētājai par tiesas sēdes laiku un vietu ir paziņots 2016.gada 16.martā.

Atbildētāja nav ziņojusi tiesai par neierašanās iemesliem, nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt.

Šādos apstākļos, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, lieta tika izskatīta bez atbildētājas piedalīšanās, jo tiesa nekonstatē Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai.

Prasītājas pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītā pamata, pēc prasībās pieteikumā norādītajiem motīviem, papildus paskaidrojot, ka saskaņā ar 2005.gada 8.decembrī noslēgto līgumu par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu, šī izsniegtā aizdevuma atmaksas termiņš ir iestājies 2006.gada 8.decembrī. Pēc atmaksas termiņa iestāšanās prasītāja esot atbildētājai gan sūtījusi atgādinājuma vēstules par parāda samaksu, gan esot telefoniski sazinājusies ar atbildētāju, atgādinot par parāda esamību. Vienlaikus prasītājas pārstāve paskaidroja, ka prasītājas rīcībā nav nekādu pierādījumu, kas apliecinātu prasītājas apgalvoto, ka atbildētājai par šī parāda esamību kopš 2006.gada 8.decembra ir ticis atgādināts.

Uzklausījusi prasītājas pārstāves sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.*

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam, *ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojumu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).*

2006.gada 17.janvāra pieteikums VIVA norēķinu kartes saņemšanai (lietas 11.lapa), 2006.gada 17.janvāra Līgums Nr.VK10003721 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (lietas 10.lapa, turpmāk tekstā - Līgums), konta izraksts (lietas 12.-14.lapa) apliecina, ka atbildētājai ir piešķirts atļautais kredīts Ls 900 (EUR 1280,58) apmērā un puses ir vienojušās, ka atbildētāja līdz katra mēneša 25.datumam veiks ikmēneša maksājumu Ls 46,46 (EUR 66,11) apmērā. Parakstot Līgumu atbildētāja ir apstiprinājusi, ka ir iepazinusies ar Līgumu un Līguma par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanas noteikumiem (turpmāk tekstā - Noteikumi), piekrīt tiem un apņemas tos izpildīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.*

Tiesa atzīst, ka, ievērojot aizdevuma izmantošanas mērķi, tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp prasītāju un atbildētāju uz Līguma pamata, atbildētāja ir uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, bet prasītāja - par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, bet šo personu noslēgtais līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumu minētā likuma 8.panta pirmās daļas izpratnē.

Šādos apstākļos tiesa secina, ka starp pusēm izveidojās tiesiskas līguma attiecības, no kurām abām pusēm rodas tiesības un pienākumi.

Saskaņā ar Līguma 13.1.punktu Līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku. Konta izdrukas (lietas 12.-14.lapa) apliecina, ka prasītāja savas saistības ir izpildījusi un piešķīrusi atbildētājai naudas kontu bankā, kas piesaistīts kredītkartei, piešķirot kredītlimitu Ls 900 (EUR 1280,58) apmērā.

Konta izdrukas (lietas 12.-14.lapa), parāda summas aprēķins (lietas 17.lapa) apliecina, ka atbildētāja nav pilnā apmērā pildījusi ar Līgumu uzņemtās saistības, jo nav veikusi ikmēneša maksājumus EUR 66,11 apmērā, kā rezultātā atbildētājas parādu pret prasītāju uz 2015.gada 21.decembri veido neatmaksātais izmantotais atļautais kredīts EUR 939,10.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu, *vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad[...] kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.*

Saskaņā ar Noteikumu 5.8.punkta noteikumiem (lietas 10. lapa), prasītājai ir pielīgtas tiesības izbeigt Līgumu vienpusējā kārtībā bez iepriekšēja brīdinājuma, ja atbildētājs nepilda Līgumā un Noteikumos noteiktās atbildētāja saistības.

Parāda summas aprēķins (lietas 17. lapa) apliecina, ka atbildētāja pēdējo maksājumu, kāds bija jāveic saskaņā ar Līgumu, ir veikusi 2006.gada 25.aprīlī. No prasības pieteikumam pievienotā Liepājas tiesas tiesneses lēmuma izriet, ka prasītāja vienpusēji izbeigusi Līgumu 2010.gada 16.februārī, jo 2010.gada 25.februārī iesniedzot Liepājas tiesā pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā prasītāja ir norādījusi, ka 2010.gada 16.februāris ir saistību izpildes termiņš, tādējādi arī saistības – aizdevuma pamatsummas, atmaksas termiņš.

Tiesa, ievērojot konstatēto atbildētājas no Līguma izrietošo saistību neizpildi, atzīst prasītājas vienpusējo atkāpšanos no Līguma un visu Līgumā paredzēto saistību izpildes pieprasījumu no atbildētājas par pamatotu un atbilstošu pušu noslēgtajam Līgumam. Līdz ar to, par pamatotu un apmierināmu ir atzīstama prasītājas prasība par izmantotā atļautā kredīta EUR 939,10, kas izriet no 2006.gada 17.janvāra Līgums Nr.VK10003721 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu piedziņu no atbildētājas.

Civillikuma 1838.pants nosaka, *ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo*. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai nekādus pierādījumus par to, ka viņa ir samaksājusi Līgumā paredzētos maksājumus lielākā apmērā, nekā norāda prasītāja. Prasītāja par šī parāda esamību atbildētājai ir atgādinājusi 2013.gada 28.janvārī (lietas 19.-20.lapa). Tādēļ, ņemot vērā spriedumā norādīto argumentāciju, prasība daļā par no 2006.gada 17.janvārī noslēgtā Līguma Nr.VK10003721 izrietošās saistības – neatmaksātā aizdevuma pamatsummas EUR 939,10 piedziņu no atbildētājas ir apmierināma prasītājas norādītajā apmērā.

Izvērtējot prasību daļā par no 2005.gada 8.decembrī starp pusēm noslēgtā līguma par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – Preču kartes līgums), izrietošās saistības – neatmaksātās aizdevuma pamatsummas EUR 26,38 piedziņu no atbildētājas, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Komerclikuma 388. panta noteikumiem komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību. Savukārt Komerclikuma 389.pantā noteikts, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Konkrētajā gadījumā, pušu noslēgtais 2005.gada 8.decembra līgums par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu, saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirts atļautais kredīts EUR 142,29 apmērā, ir atzīstams par vienpusēju komercdarījumu, kurā attiecībā pret prasītāju kā komersantu ir piemērojams Komerclikumā noteiktais regulējums, kas nosaka, kādā kārtībā komercdarījuma dalībnieki var aizsargāt savas aizskartās tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, tajā skaitā tiesību normas, kas nosaka prasības noilgumu.

Ar 2010.gada 1.janvāri spēkā stājās Komerclikuma D daļas noteikumi, tajā skaitā 406.pants, kurā noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Ņemot vērā, ka Komerclikuma noteikumi attiecībā uz komercdarījumiem kā lex specialis attiecināmi pret Civillikuma vispārīgi noteikto 10 gadu noilgumu, tad komercdarījumiem piemērojami Komerclikuma noteikumi.

Komerclikuma Pārejas noteikumu 16. punkts noteikts, ka ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010. gada 1. janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

Saskaņā ar Civillikuma 1896.panta noteikumiem noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem - lai termiņš jau būtu notecējis.

Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto, ko tiesas sēdē apliecināja arī prasītājas pārstāve, atbildētājas pienākums atmaksāt saņemto aizdevumu iestājās 2006.gada 8.decembrī. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbilstoši Komerclikuma Pārejas noteikumu 16. punkta nosacījumiem, noilguma termiņš sāka tecēt no 2010.gada 1.janvāra.

Saskaņā ar Civillikuma 1902., 1905. un 1906.pantu, noilgumu pārtrauc atgādinājums parādniekam kā arī apstāklis, ja parādnieks noilguma tecējuma laikā kautkādā kārtā atzīst kreditora prasību. Pārtraucot noilgumu, jau notecējušais laiks vairs nav ieskaitāms un sāk tecēt jauns noilguma termiņš.

Ņemot vērā prasītājas pārstāves norādīto tiesas sēdē, ka prasītājas rīcībā nav pierādījumu faktam, ka kopš 2010.gada 1.janvāra atbildētājai būtu atgādināts par parādu, kā arī to, ka no lietas materiāliem neizriet, ka atbildētāja, noilguma tecējuma laikā kaut kādā veidā būtu atzinusi savu pienākumu segt no 2005.gada 8.decembra Līguma izrietošās saistības, tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas norādītu uz to, ka noilguma tecējums no 2010.gada 1.janvāra būtu pārtraukts.

Līdz ar to secināms, ka prasītājai no 2005.gada 8.decembra līgums par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu izrietošās tiesības bija jāizlieto līdz 2013.gada 1.janvārim.

Prasītāja prasību ir cēlusi 2016.gada 15.janvārī, t.i., vairāk kā trīs gadus pēc Komerclikumā noteiktā noilguma termiņa.

Atbilstoši Civillikuma 1893.panta noteikumiem, saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likumā noteiktā noilguma termiņā. Savukārt Civillikuma 1910.pants nosaka, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība. Tādēļ noilgušu prasījumu nevar izlietot arī kā ierunu, piemēram, ieskaitam.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa secina, ka prasījumam, kas izriet no 2005.gada 8.decembra līguma par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu, ir iestājies noilgums, un tas ir objektīvs un pietiekams pamats prasības noraidīšanai. Arī Augstākās tiesas Senāts 2010.gada 21.aprīļa spriedumā lietā Nr. SKC-100/2010 norādījis, ka ja izskatot lietu pēc būtības, tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tad tai jāpārbauda vienīgi jautājums par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet nav jāskaidro faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi, jo noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Tādējādi ņemot vērā, ka prasītāja nav izlietojusi tiesības celt prasību līdz Komerclikumā noteiktā noilguma termiņa iestāšanās brīdim, kas konkrētajā gadījumā ir 2013.gada 1.janvāris, tad prasība daļā par no 2005.gada 8.decembra līguma par Maestro "Preču karte" izsniegšanu un lietošanu izrietošās saistības – aizdevuma pamatsummas EUR 26,38 piedziņu no atbildētājas, ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi par nomaksāto valsts nodevu EUR 140,87 (EUR 939,10 x 15%) un ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistīto izdevumu samaksu EUR 4,70.

Saskaņā Civilprocesa likuma 42.pantu no atbildētājas valsts labā piedzenami prasītājas nesegtie tiesas izdevumi EUR 4,60 (lietas 2.lapa).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka tiesai pienākumu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, ir nosakāmas prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos procentus – 6 % gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 56.pantu, 189.pantu - 193.pantu, 195., 204.^{1}, 250.^{25}, 250.^{27} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr.40003072918, parāda pamatsummu EUR 939,10 (deviņi simti trīsdesmit deviņi *euro* un 10 centi) un tiesas izdevumus EUR 145,57 (simtu četrdesmit pieci *euro* un 57 centi).

Noraidīt prasību daļā par parāda pamatsummas EUR 26,38 (divdesmit seši *euro* un 38 centi) piedziņu.

Samaksa veicama AS „NORVIK BANKA" kontā Nr. LV03LATB0000VIVAKARTE, kas atvērts AS „NORVIK BANKA", SWIFT kods LATBLV22.

Noteikt AS „NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr.40003072918, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par laiku līdz sprieduma izpildei procentus – 6 % apmērā gadā no neatmaksātā parāda pamatsummas – EUR 939,10.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,60 (četri *euro* un 60 centi).

Noteikt, ka atbildētāja spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesas izdevumu piedziņu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu, ievērojot Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteikto, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L. Jansone